

Vokiečių fotografas Arnė Piepkė: dokumentinė fotografija gali padėti geriau suprasti vienas kitą

Sorry, this entry is only available in [Lithuanian](#).

Mažame Vokietijos kaime augęs vokiečių fotografas Arnė Piepkė siekia kelti klausimus, nepaliekančius žiūrovo nuošalyje ir prisidedančius prie temų nagrinėjimo, o tuo pačiu ir geresnio tarpusavio supratimo. 17-ojo fotomeno festivalio KAUNAS PHOTO konkursui KAUNAS PHOTO STAR menininkas pateikė fotografijų seriją „Nepažįstamos šalies anekdotai“, gimusią iš negalėjimo apibrėžti savo gimtosios šalies. Tai privertė menininką kvestionuoti vokietiškumą ir sudarė galimybę susikurti išsamų, alternatyvų ir asmenišką požiūrį į Vokietiją. Į konkurso finalininkus patekęs Arnės Piepkės darbas yra rodomas Kauno miesto muziejaus Tautinės muzikos skyriuje iki spalio 3 d. Su fotomenininku kalbasi Daina Juonytė.

Jūsų darbas, kurį pateikėte festivaliui KAUNAS PHOTO, yra „Nepažįstamos šalies anekdotai“. Kaip gimė ši nuotraukų serija?

Savo fotografiniame darbe aš dažnai susiduriu su tradicijomis ir istorija bei tuo, kaip žmonės su ja susitapatina. Užaugau mažame miestelyje, bet vėliau persikėliau į didžiausią Vokietijos didmiestį. Pastebėjau daug skirtumų tarp kaimo ir miesto gyvenimo. Supratau, jog iš tikrųjų nepažįstu savo gimtosios šalies ir ji man iki šiol nepažįstama. Atrodė kažkaip keista. Norėjau iš naujo atrasti Vokietiją ir suprasti, apie ką ji kalba.

Dokumentikos fotografo darbas dažnai nėra lengvas. Kartais dėl projekto tenka keliauti į atokias vietas, labai dažnai

susiduriama su nevaldomomis jėgomis, tokiomis kaip oras ar apšvietimo trūkumas. Kas jus labiausiai žavi šiame darbe?

Dokumentikos fotografo darbas yra labai įdomus, nes kiekviena situacija, kiekviena vieta ir kiekvienas žmogus yra skirtingi. Niekada nežinai, su kuo teks susidurti. Man tai labiausiai yra apie mokymąsi iš šių situacijų. Fotografuodamas vienus ar kitus dalykus išmokstu ir sužinau labai daug ne tik apie fotografuojamas temas, bet ir apie save bei savo požiūrį. Manau, kad dokumentinė fotografija gali padėti geriau suprasti vienas kitą.

Šiemet festivalio KAUNAS PHOTO tema – „Periferinės vizijos“. Kaip matote šią temą iš savo perspektyvos? Ką ji jums reiškia?

Užaugau mažame Vokietijos kaime, taigi esu pripratęs prie periferinių gyvenimo sąlygų. Tačiau kažkuriuo metu norėjau palikti šią vietą ir išvykti. Dabar, praėjus keleriems metams, mane traukia tokios vietos ir aš dažnai grįžtu į ankstesnius namus. Man patinka, kad mažesniuose miestuose ir kaimuose bendruomeniškumas yra labiau suprantamas. Tačiau taip pat žinau, kad kartais žmogus tokioje vietoje gali jaustis izoliuotas, gal net vienišas ar prižiūrimas. Yra daug klišių apie kaimą ir ten gyvenančius žmones. Norėčiau jas panagrinėti ir sužinoti, ar jos teisingos, ar ne.

© Arne Piepke

Savo prisistatyme sakote, kad keliavote po Vokietijos kaimą, ieškodamas progų, kuriose žmonės pabėga nuo savo kasdienio gyvenimo, susitapatina su tradicijomis ir istorija, prisiima vaidmenis, apsirendami ir ant scenos pasirodydami patys. Akimirkos, kurių mes, kaip žmonės, esantys už šių bendruomenių ribų, beveik nepastebime, yra išdėstytos formuojant asmeninį pasakojimą, tragikomišką Vokietijos portretą. Ką sužinojote šių kelionių metu ir kokių įvaizdžių apie jas susikūrėte?

Mane nustebino tai, ką radau. Pavyzdžiui, festivalis, kurio metu žmonės tvenkinyje lenktyniauja išskobtais moliūgais. Jis buvo nuostabus! Sužinojau daug daugiau apie mažas bendruomenes, pažinau daugybę vietų ir apskritai išgirdau Vokietijos istoriją. Šios situacijos ir vietos man buvo nepažįstamos, ir manau, kad dar daug ką galima rasti.

Į ką keliaudamas dažnai atkreipiau dėmesį, tai didžiulis bendruomenės atsidavimas tam tikram dalykui. Ir tai yra kažkas, kas jungia visus mano fotografuotus žmones, nors jų veikla ir kilmė labai skiriasi. Mane tai žavi. Man patinka, kad yra mažų bendruomenių, kurios ką nors daro sau ar švenčia tik dėl savęs. Kažką tokio, ko niekur kitur nėra. Žinoma, tai jiems suteikia stiprų identiteto jausmą.

Jūs bandote spręsti socialines problemas ir žmonių ryšį su istorija bei jų aplinka. Kodėl, jūsų nuomone, tai svarbu?

Būtent Vokietijoje mes turime didelę atsakomybę dėl savo istorijos. Turime tai priimti ir iš to mokytis. Istorija įvairiai veikia mus ir mūsų aplinką. Tai gali būti labai sudėtinga, o kai kuriems iš mūsų tai kuria tapatybę. Mane žavi tai, kad žmonės tęsia tradicijas, atsiradusias prieš šimtus metų. Nesunku paklausti, ar tokių tradicijų vis dar reikia, ar jos yra šiuolaikiškos. Tačiau daugeliui žmonių tai nepaprastai svarbu. Aš džiaugiuosi, kad tokių dalykų yra.

Ar pavyko rasti atsakymą į savo klausimą, ką reiškia būti vokiečiu?

Ne, žinoma, ne. Bet mano tikslas nėra rasti atsakymą. Vokietijoje šis klausimas labai provokuoja. Nepaprastai sunku kalbėti apie vokišką tapatybę, taip yra ir dėl mūsų istorijos. Atrodo, kad Vokietija keičiasi ir susiduria su dideliais sunkumais, pavyzdžiui, su stipresne dešiniųjų partija. Norėčiau suabejoti vokiečių tapatybe ir pažiūrėti, ar ji turėtų kokią nors vertę visuomenei. Galbūt mums dabar reikia kažko panašaus, kad galėtume sutelkti žmones. O gal ir ne. Norėčiau, kad žiūrovas sau užduotų šiuos klausimus ir galbūt pamatytų visai kitokį Vokietijos vaizdą.

© Arne Piepke

Arnės Piepkės fotografijų serija „Nepažįstamos šalies anekdotai“ iki spalio 3 d. rodoma Kauno miesto muziejaus Tautinės muzikos skyriuje (L. Zamenhofo g. 12, Kaunas). Nuolat atnaujinamą 17-ojo fotomeno festivalio KAUNAS PHOTO programą

„Periferinės vizijos“ rasite [čia](#).

KAUNAS PHOTO – ilgiausiai be pertraukų rengiamas kasmetis tarptautinis fotomeno festivalis Lietuvoje ir Baltijos šalyse. 2004 m. Mindaugo Kavaliausko įkurtą festivalį organizuoja viešoji įstaiga „Šviesos raštas“. Festivalis yra pasaulinės „Festival of Light“ organizacijos narys. **Festivalį KAUNAS PHOTO finansuoja [Lietuvos kultūros taryba](#)**, kaip vieną iš strateginių tarptautinių meno renginių Lietuvoje.

Rėmėjai: [Kauno miesto savivaldybė](#), [EPSON](#).

Parodos partneris: [Kauno miesto muziejus](#).